శిలాతో ప్రాకారాలు

మంధపాటి

మంచు—ఎక్కడచూచినా మంచు పొగల్లా వ్యాపించి ఉంది—చలి—స్వెట్టరుమీద కోటు తొడుక్కొని మఫ్లరు చుట్టుకున్నా ఇంకా చలి. దత్తుకు ఏమీ తోచలేదు. మెరుపులా "శాస్త్రి" మెదిలేడు అలా షికారు వెళ్లి వద్దామని బయల్దేరేడు మధ్యలో వంతులు హోటల్లో పకోడీల వాసన కమ్మగా తగిలి ప్రోగ్రాము పాడుచేసింది అథవా! వచ్చినా పకోడీలు తిని వెళ్లక, స్టయిలుకు థంస్ [illegible] కాఫీ ఆర్డరిచ్చి, వంతులు క్రొత్తగా కొన్న బ్యాటరీ రేడియో సంగీతాన్ని చెవుల పండగ చేసి వీనులకు విందు చేస్తూ దానికి కూడా వంతులు బిల్లు వేయనందుకు— కోటిని తప్ప చెవులకు వినపోయినన్నందుకు—సంతోషించి సిగరెట్టు ముట్టించి షికారులోనుంచి బయలుదేరాడు

ఆ విహారాన్ని మనసులో మెచ్చుకుంటూ సహ్యాస్ఫురం [illegible] నడిచేడు ఎందుకో ఆ యిష్టంగా జేబులో చెయ్యి పూదంటు రాయాలా [illegible] అందుకొని చేతితో [illegible] మరొకసారి చదివి ఉత్త [illegible] మురిసిపోయాడు అది [illegible] రాసిన ఉత్తరం. ఎప్పుడే [illegible] ఆఫీసునుండి వస్తూ [illegible]— శాస్త్రి, వంతులు హోటలు దాటక్క

వంతులు తన బాధ్యత నెరవేర్చేడు. ఆవం దాన్ని— కాదు— ఆదివారం ఆనందాన్ని చేకొమ్మని.

తను భీమవరంలో మలేరియా నిరోధ చర్యలకు ఎంతో కష్టపడి పనిచేసినందుకు శ్లాఘిస్తూ అరుకువేలీలో తన ప్రతిభ చూపమని ప్రమోషన్‌మీద స్పెషల్ గ్రేడుగా వేసేరు రాక తప్పలేదు వచ్చేటప్పుడు వేణితో ఏదో ప్రయత్నం చేసి త్వరలో తిరిగి వస్తానని—బెంగ పెట్టుకోవద్దనీ మరీ మరీ చెప్పి వచ్చాడు. ఆలోచనలతో వేడెక్కిన మెదడు గోల పెట్టడంతో మఫ్లర్ విప్పి మెడకు చుట్టి సిగరెట్టు ముట్టించాడు అప్పుడే ఫారం గేటు వరకు వచ్చాడు తను. వచ్చిన క్రొత్తలో ఎదిరించ వలసివచ్చిన అరకు వేలీ ప్రకృతి సౌందర్యం— ఆ లోయలు, పచ్చని మైదానాలు— మంచు కురుస్తూ చలి వేస్తూ ఎంతో ఆహ్లాదంగా ఉండేది ఇప్పుడు తను బాగా అలవాటుపడి క్రొత్త వింత, పాత రోత సామెతగా—రెండు మైళ్ల దూరాన ఉన్న పద్మాపురం ఫారానికి దారి తీసేడు.

"బాబుగోరూ దణ్ణాలు" కొండవాడి యాసబాస— లెక్కచేయనట్లుగా వెళ్లిపోక, వాడికి ప్రతినమస్కారం చేసి వాడు తృప్తిగా నవ్వుకుంటూ ఉంటే ఎంతో పొంగి పోయాడు గత్తు ఇది కనిపెట్టిన శాస్త్రి కూడా వెనుకనుంచి,

"దణ్ణాలు బాబుగోరు" అనటంతో తెచ్చి పెట్టుకున్న యాసతో కొండవాడి అవతారం [illegible] తను విస్మరించటంతో ఎబ్బెట్టుగా ఉండి దత్తును ఆకర్షించడంలో శాస్త్రి ఫెయిలయాడు.

ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు

ఆఫీసు రూము వెనకకు తిరిగి ఫారం చూపించడానికి లోపలికి తీసుకొని వెళ్లాడు. శాస్త్రి, దత్తు యిద్దరు భీమవరంలో స్నేహితులు ఇద్దరూ ఎంతో సన్నిహితులైనారు. శాస్త్రి వ్యవసాయ శాస్త్ర పట్టభద్రుడుగా డిగ్రీ సంపాదించడానికి భీమవరం వదలి బాపట్ల వెళ్లడం, తిరిగి ఆరు సంవత్సరాలకు డిమానుస్ట్రేటరుగా పద్మాపురం ఫారానికి రావటం జరిగినా రోజూ శాస్త్రి వేలికి వచ్చి తన్ను పలుకరించి వెళ్తుంటాడు. కాని యిద్దరూ కల్సుకుని వారంరోజు లవటంతో యీ ఆదివారం యిలా బయల్దేరేడు

అన్ని రంగులలో గులాబీలు చూడటం యిదే ప్రథమం దత్తుకు ఎంతో పొంగి పోయాడు. యూకలిప్టస్ వృక్షాలు, కర్పూరం మొక్కలు—ఆకులనుంచి రసాయనిక పద్ధతులలో, కర్పూరపు స్ఫటికాలు తయారుచేయటం ఎంతో ఆకర్షించినాయి

ఎత్తయిన వంకలలో కాఫీ మొక్కలు —కాఫీ గింజలు కొండ పడుచులు ఏరడం చూసి తన జన్మ ధన్యమైనదని పరిపరి విధాల ఆలోచనల తరంగాలలో— తను చూసిన కాశ్మీరు జ్ఞప్తికి రాగా ఒక్క క్షణం కాశ్మీరులాగ ఎందుకో భ్రమ కలిగించింది.

కొద్దిగా సూర్యరశ్మి ప్రకాశంతో మంచు విడిపోతున్నది

కోటు విప్పి భుజాన తగిలించుకొని ఇంకా లోపలికి వెళ్లి వివిధ ఫల వృక్షాలను చూస్తూ శాస్త్రి వచ్చికలో పనికి వడగండ [illegible]

సిగరెట్టు ముట్టించి పొగ వదిలాడు, దూరాన కొండ వాలులో కట్టెల మోపులు నెత్తిన పెట్టుకొని వెళుతున్న కొండజాతి సుందరుల వలయాన్ని వారి వంపుల సొంపుల నడకలను దూరాన కని కంటబడని వారి సౌందర్యానికి వన్నెలు దిద్ది

కుంటూ—విజన్సీ ప్రశాంత వాతావరణాన్ని తిలకుంటూ ప్రక్కన శాస్త్రి సంగతి మరచే పోయాడు

"దత్తూ! ఏమిటలా చూస్తున్నావ్?" శాస్త్రి అనడంతో మరో ప్రపంచంలో నుండి తేరుకున్నాడు

"లేదు శాస్త్రీ! ఏమీ లేదు. నా ప్రక్కన వే. ణి" అంటూ ఏదో గొణుక్కున్నాడు

శాస్త్రికి తెల్సు తను భీమవరంలో ఉండేప్పుడే దత్తు ఎవరో ఒకరి ప్రేమ వలలో పడబోడని. కాని యీ వేణి ఎవరో తనకు తెలియదు. తనకు తెల్సినంతవరకు వేణి అనే సుందరిని చూడలేదు అవుతే యీ వేణి ఎవరు? అలివేణా? నీలవేణా? శాస్త్రికి ఆత్రుత ఎక్కువైంది,

"క్షమించు దత్తూ, నిన్నో ఉప్ప చనావు వల్ల అడుగుతున్నాను ఎవరీ వేణి? — ఆమెను నువ్వు ప్రేమిస్తున్నావా?—నీ పెదవుల నుంచి వెలువడిన ఆ రెండక్షరాలు ఎందుకో నన్ను అలా ప్రశ్నించడానికి పురికొల్పినై—చెప్పు నా దగ్గర దాచటం ఎందుకు?" అని రెట్టించాడు

"ఫరవాలేదు శాస్త్రి—ఇందులో దాచవల్సింది—భయపడవల్సింది ఏమీ లేదు వేణిని నేను వివాహం చేసుకోబోతున్నాను నేను ఆమెను వదిలి ఉండలేను ఆమె అంతకన్నా నన్ను వదలి ఉండలేదు ఇంత వరకు యిన్నాళ్ళు "ప్రేమ" అనే రెండక్షరాలకు—నా పెదవుల చివరినుండి నువ్వన్నట్లు "వేణి" అనే రెండక్షరాలకు బాగా మారిపోయింది" నవ్వుకున్నా రిద్దరు

"శాస్త్రీ! మా ప్రేమతో ప్రమేయం లేకుండా మేమిద్దరం విడివి ఉండలేని స్థితికి వచ్చాము ఆమెతో నా పరిచయం చాలా విచిత్రంగా జరిగింది బహుశా నీకు జ్ఞాపకం భీమవరంలో ఉన్న రోజులు—నాకు జ్ఞాపకం ఉన్నదనుకుంటాను"

"ఆ! అవును! ఆయుర్వేద డాక్టరుగారిల్లు. అవుతే?"

"మా! నా మొదటి సంవత్సరం ఇన్స్పెక్టరు గిరితో బాపట్ల వెళ్ళిపోయినావు నాకు ఒక్కడినే రూములో ఉండాలనిపించింది వాగానే రోజులు దొరికి పోతాం డేని హోటళ్ళో భోజనం—మరేదియా నిర్మాలన పథకం. — నా జీవయాత్ర సాఫీగా సాగిపోయేది.

ఒకరోజు సాయంత్రం నేను ఆఫీసు నుండి వచ్చి రూములో కూర్చొని ఏదో ఆలోచిస్తుండగా—ఎవరో మన యింటివారింట్లో క్రొత్తగా మాట్లాడుతున్నట్లుగా లీలగా వినిపించింది ఎవరై ఉంటారా అనుకొని—

మన కెందుకులే అని—గుమ్మం తలుపు తెరిచేంతలో—ఎవరో అవతల నుండి చటుక్కున తలుపు తోయడం—నామీద పడటం—నేను కాపాడటం—ఆమె పారి పోవటం జరిగినాయి.

అందమైన మోహం—తెల్లని శరీర ఛాయి. .

నాకు ఎందుకో భయం వేసింది, భయంతో అనిర్వచనీయమైన ఆనందం, అనుభూతి పొందేను.

ఆమెను మరలా చూడాలనిపించింది. ఎందుకో....

చూశాను.

కానీ, మర్నాడు అదే వేళ కిటికీలో కూర్చొని బల్లమీద పుస్తకాల్లో ఏదో వ్రాసుకుంటూ—మధ్య మధ్య గుమ్మంకేసి శూన్యంగా చూస్తూ....బహుశా ఏదైనా పరీక్షకు చదువుతున్నదేమో ననివూహించుకున్నాను

కాని! రెండు రోజుల తర్వాత నా వూహ సరియైనది కాదని ఋజువైంది."

"ఎలా?" శాస్త్రి ఆందోళన వ్యక్తం చేశాడు.

"ఏముందీ, రెండు రోజుల తర్వాత ఒనొక కథ వ్రాసినట్లు—దానిపై నా అభిప్రాయం ఏమిటో తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నట్లు ఎంతో వినువున్నట్లుగా కాగితాలు నా బల్లమీద పడేసి నా ఎదురుగా పడవనున్నట్లు కూర్చుంది"

"ఏమిటో!— నిజమే! — నే నమ్మలేను ఇదంతా అభూతకల్పన — లేకపోతే రెండు రోజుల్లోనే— అందులో క్రొత్తవారిని— ఆమె నీ దగ్గరకు అంత ధైర్యంగా నీ గదిలోకి వచ్చి ఏ అభిప్రాయం అడిగిందంటేను విచిత్రంగా ఉంది" అన్నాడు శాస్త్రి, కథలో గంటరెస్తు వచ్చిపోయినందుకు

"నిజం శాస్త్రి - నిజం— కేవలం అబద్ధాలు చెప్పాలనుకుంటే యింకోవిధంగా చెప్పేవాణ్ణి అదంతా ఎందుకు యీ ఉత్తరం చూడు ఆమె ఎప్పుడూ నన్ను శాసిస్తున్నట్లు వ్యక్తం చేయకుండా ప్రేమగా, చిలిపిగా ఎలా వ్రాసిందో—ఆ చొరవ, ధైర్యం నన్నెంతో ముగ్ధుణ్ణి చేసి ఆమెకు దాసోహం చేయించినై— ఇదుగో చదువు. నీదగ్గర నా కింక ఏ దాపరికము లేదు—చదువు నేను కూడా మళ్ళీ వింటాను"

శాస్త్రికి వచ్చిన ఇంటరెస్టు పైకి లేచింది. ఆత్రుతగా కవరులోంచి తీసేడు—

"శ్రీవారి పాదపద్మములకు నీ వనహస్య రింపి వ్రాయునది—

మీరు వ్రాసిన రెండు ఉత్తరములు చేరినవి. మీరు పంపిన మనియార్డరు కూడా చేరినది. దైవవశాత్తు మా పెదనాన్నగారు పేషంటులను చూచుటకు "శివరావుపేట" వెళ్ళినారు.—మా పిన్ని పెరట్లో ఉన్నది. నేను మనియార్డరు తీసుకోవటం ఎవరూ చూడలేదు మీరు, ముందుగా వ్రాయటంవల్ల [illegible] కోసం ఎదురుచూస్తూ ఉన్నాను.

విశాఖలో మా స్నేహితురాలి పెండ్లి అని చెప్పినాను. శనివారం బయల్దేరి రెండు రోజులుండి తిరిగి వస్తానని యింట్లో చెప్పేను. కాని, మా పిన్నిగారు, పెదనాన్నగారు నేను ఒక్కర్తినే వెళ్ళటానికి ఒప్పుకోలేదు. నేను [illegible] వెళ్ళమని చెప్పినారు.

నేను నిడదవోలు మీదుగా విశాఖకు వచ్చి అక్కడ ఆదివారము ఉదయం ఏడు గంటల బస్సులో బయల్దేరి అరకువేలీ వస్తాను. అంతా మీరు వ్రాసినట్లుగా చేసినాను.

ఇట్లు,
మీ వేణి

శాస్త్రి ఉత్సాహం చూసి "అప్పుడే ఎన్ని హోంగిరింటకు వస్తుంది ఇప్పుడు పదకొండు గంటలైంది మనం ఇంకా భోజనం చెయ్యాలి—వేణి వెళ్ళాలి—రెండు గేటికి గ్యారెయిరు తీసుకోవాలి" అంటుండగా,

నాతో పనులు ప్రారంభం కావడంతో బయల్దేరి దగ్గరగా—ఏ ఊరు మారిపోయిన వాడవై శాస్త్రి, ఎదురుగ్గా నిగ,

"అప్పుటు, నువ్వు మరి— ఆమెను యిక్కడ పరిసర ప్రాంతాలు, పాచ్‌గడ్ హైడ్రో ఎలక్ట్రిసిటీ ప్రాజెక్టు, జిల్లా జలపాతం, ముఖ్యంగా మా ఫారం చూపించడానికి రెండు రోజులు శలవు పెట్టేనా?" ఉత్సాహంతో నవ్వుకున్నాడు దత్తు

"శాస్త్రి! చిన్నపిల్లల దగ్గర ఉత్సాహం

తీసుకోవటంతోటే నెల రోజులు శలవు ఎష్లాయి చేసేను."

"ఏమిటీ! నెలరోజులా! ఎందుకు ?"

"ఇక్కడ రెండు మూడు రోజులు అన్నీ చూపించి సింహాచలంలో మేరేజి చేసుకొని—అలా భీమవరం వాళ్ళ పెదనాన్నగారి, పిన్ని గారి ఆశీర్వాదము పొంది వెల్దామని వెళ్ళాలి —నీకు తెలుసుగా—ఆమధ్య మా అమ్మ కూడా చనిపోవటం."

"ప్చ్ .... ఏమిటో" కాసేపు మౌనం వహించా రిద్దరూ.

"అప్పటినుంచీ నేను మా అన్నయ్యను, వదినను విడిచిపెట్టి ఉద్యోగాలమీద తిరుగు తున్నాను. ఏదో వాడి వ్యవసాయంవల్ల నా జీవితం సాఫీగా సాగిపోతున్నది. వాడికి ఒకసారి వేణిని చూపించాలి. వారి ఆశీ ర్వాదం పొందాలి! చాలా ఉందిలే కథ."

మాటల సందర్భంలో కాలాన్ని దూరాన్ని మరిచేపోయారు. పంతులు హోటల్లో భోజనంచేసి—బస్సు కోసం—హోటల్ బయట చెట్టు క్రింద బెంచీలమీద కతికిలపడ్డారు.

"ఏమిటి! ఈవేళ బస్సు యింత లేటు!"

"కాదు,ట్రా మరి! ఇంకా పొంటిగంటకు ఐదు నిముషాలుంది— అప్పుడే లేటా?—యిదేం మెయిలా—ఎక్స్‌ప్రెస్సా లేటవడానికి" శాస్త్రి సమాధానంతో ప్రక్కనే ఉన్న పంతులు నవ్వుకున్నాడు.

ఏదో పిల్లల నాటకంలో కుక్కల ఆక్రందనలు వినలేక పంతులు కట్టేసేడు రేడియో.

బస్సు వస్తూన్న శబ్దం వినబడింది.

శిలాలే ప్రాకారాలు

ఆశగా ఎదురుచూసేరు యిద్దరూ.

బస్సు రానే వచ్చింది.—రాలేదు—వేణి.

బస్సు జయపూరు వెళ్ళే ప్రయాణీకు లతో కదలిపోయింది.

కదులుతూ వదలిన పొగ ఆవరించింది.

*   *   *

ఆ రోజల్లా ఏమీ తోచలేదు దత్తుకు. ఎందుకో భయం వేసింది, ఏమిటో అంతా పిచ్చిగా ఉంది. శాస్త్రి కూడా వెళ్ళి పోయాడు. కాసేపు రేడియో వేసేడు. వివిధ భారతిలో ఏదో సినిమాపాట. తనూ వేణి ఆ సినిమాకు వెళ్ళినట్లు జ్ఞాపకం, ఆ సినిమా గురించి వేణితో తను వాదిం చాడు.

సరిగా జ్ఞప్తికిరాలేదు. వాచీ చూసు కున్నాడు. నాలుగైంది రేడియో కట్టేసి పోస్టాఫీసుకేసి బయల్దేరేడు.

తన కేవీ ఆదివారం అర్జంటు ఉత్త రాలు రాలేదు

అంతా ఆశ్చర్యంగా ఉంది. ఏమిటో వస్తున్నానని వ్రాసింది—రాలేదు. మళ్ళీ తనకు వచ్చిన ఉత్తరం ఒకసారి చూసేడు. కరక్టుగానే వ్రాసింది. ఎందుచేత రాలేదో ఏమిటో.

అలా ఎంతసేపు కూర్చున్నాడో తెలి యదు.

మనసులో ఒకటే ఆలోచనలు. మంచులో కలిసిపోతున్నది సిగరెట్టు పొగ. చలి ప్రారంభించింది.

వెన్నెల—అంతా వెన్నెల—ఎంతో ఆహ్లా దము కలిగించే వెన్నెల అప్పుడే చంద్రుడు మేఘాలు దాటి ఎక్కడికో— ఏమిటో ప్రయాణం సాగించాడు.

భోజనం చేయాలనిపించలేదు దత్తుకు. నెమ్మదిగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ ఇంటికేసి బయల్దేరేడు

ఎవరో కొండజాతి యువకులు తెలుగు బంటిని తరుముతున్నారు

పారిపోయింది.

తను తాళం వేయటం మరిచేపోయాడు. ఇంట్లో ఏదో చప్పుడు

కొద్దిగా భయం వేసింది దత్తుకు

నెమ్మదిగా ముందు కిటికీలోంచి చూసేడు. నవ్వుకున్నాడు.

బోయ్ కేరేజి సర్దుతున్నాడు. ఓహో! యీ ఆదివారం వాడి భోజనం తన క్యారియర్‌లోనే. ఉదయం నేనే వస్తుం దేమోనని సాయానికి ఆఫీసులో బోయ్‌ని రమ్మని చెప్పేడు తను ఏదో నాలుగు మెతుకులు తిని మిగిలింది వాణ్ణి తిన మని నవలా పారాయణంలో పడ్డాడు దత్తు. అప్పుడే తొమ్మిదైంది. బోయ్ నిద్ర పోతున్నాడు

పాపం పశ్చజీవి తనతో కొండదరియల్లో ఎగుడుదిగుడులుగా ఉండే కొండ ప్రాంతాల్లో నివసించే భిల్లులపూరిగుడిసెల్లో ముందు 'స్ప్రే'చేయడానికి తిరిగేవారిలో ఒకడు వారి భాష యితనికొచ్చు వాళ్ళకు తను చెప్పే దంతా విడమర్చి చెప్పి—ఇండ్లలో మందు జల్లడానికి ఒప్పించేవాడు వాళ్ళకు నచ్చ చెప్పి తను చేసే రక్త పరీక్షకు 'స్లైడ్సు' తీయుటంలో సాయపడతాడు. వాళ్ళ భాష—వాళ్ళ జాతివాడు గాబట్టి సరిపోయింది గాని—లేకపోతే ఒక పూట ఏసేవారే యీ భిల్లులు

ఇప్పుడు తనంటే ఎంతో గౌరవం. తనేదో పెద్ద డాక్టరనుకుంటారు వాళ్ళు

ఆలోచనలతో నిద్ర రావటంలేదు

మంచుబిందువులు చెట్లకొమ్మల ఆకుల మధ్య నుండి జారి పడుతూ వెన్నెల రాత్రితో ముత్యాలవలె మెరుస్తున్నాయి. దత్తు వాచీ చూసేడు. రాత్రి పది గంట లైంది.

దూరాన్ని లోయలో నక్కల ఊళల చప్పుడు.

దత్తు ఆలోచనల స్రవంతికి లంగరు వేసేడు. మళ్ళీ ఒకసారి చూడాలనిపించింది

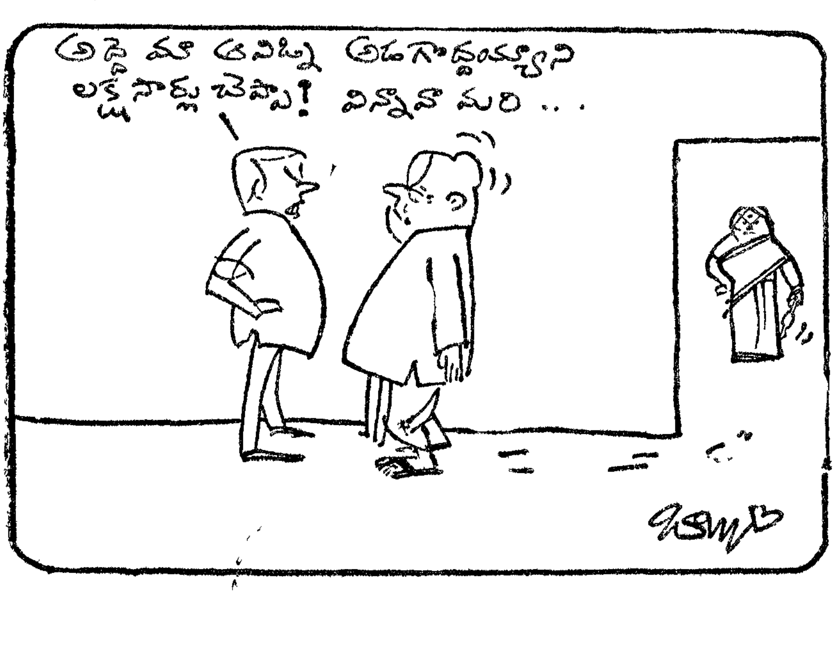

దత్తుకు. 'దిమిస' నృత్యం.

చిన్నగా చప్పట్లుకొడుతున్న ధ్వని.

'హోయ్—హోయ్' అనే కేరింతలు మరింత దగ్గర అవుతున్నట్లనిపించింది దత్తుకు. లేదు .... తన ఆసక్తి దగ్గరగా చేసింది.

ఉన్ని స్వెట్టరు తొడిగి తలకు మఫ్లరు చుట్టి తలుపు తీసేంతలో, మంచు— ఎక్కడ చూచినా మంచు— వెన్నెల వెలుగులో సువర్ణం — కళ్లు మిరిమిట్లు గొల్పినై.

ఏదో మరచిపోయిన వాడల్లే లోపలికి వెళ్లి శాస్త్రి తనకు ప్రసాదించిన సీసాలో బ్రాందీ మూడు చెంచాలు అయిందని పించి బయల్దేరేడు.

గుట్ట దిగి లోయలో అడుగు పెట్టేడు చలిమంట చుట్టూ వలయాకారంలో బిల్లుజాతి యువతీ యువకుల బృందం నడుములలో చేతులు పెనవేసుకుని త్రాగి తూలుతూ డప్పుల బృందం అందించే లయతో స్వరం కలుపుతూ, హోయ్— హోయ్ అంటూ ఏదో వాళ్ల భాషలో పాడుతున్నారు.

తన కది క్రొత్తకాదు—కానీ ఎందుకో ఎప్పటికప్పుడు క్రొత్తే తనకు

వెచ్చగా ఉంది యిక్కడ.

ఎవరో యువతి తన వద్దకు వచ్చి నడుములో చెయ్యివేసి గెంతుతూ ముంగుకు తీసుకు వెళ్లింది. చలిమంటల వెలుగులో ఆమెను దీరంగా పరీక్షించాడు.

ఏమిటి యీమె పిచ్చి ! తన్ని వెంటాగు తున్నది.

ఆమె మత్తుతో తూలుతున్నది.

తన కిప్పుడే బ్రాందీ పని చేస్తున్నది.

తూలి పడబోయాడు.

ఆమె గిట్టిగా అదిమి పట్టుకుంది.

చలిమంటకు దూరంగా వెళ్లాలనిపించింది దత్తుకు మంచులో చలికి బిగిసి ఆమె నడుములో ఉన్న చేయి అప్రయత్నంగా ఆమెను లాగింది.

ఆమె ముందుకు తూలి పడిపోయింది.

తను మత్తులో పడిపోయాడు.

అంతకుముందే జోగుతూ నిద్ర పోయారు బృందం.

ఎవరో తనని కదుపుతూంటే మెలకువ వచ్చింది.

కళ్లు విప్పి చూసాడు. ఎదురుగా ఆమే . ఆ యువతి

రాత్రి జరిగిందంతా ఆమె చెప్పాక కంగారుపడుతున్నది.

ఆమెకు సిగ్గువేసింది.

పరుగెత్తుకుంటూ పోయింది.

* * *

అప్పుడే స్నానంచేసి లస్కరిచ్చిన కాఫీ సేవిస్తూ రేడియో వేసేడు.

ఇంగ్లీషు వార్తలు

ఎవరో తలుపు తడుతున్నారు.

గాజుల చప్పుడు.

కొంపతీసి ఆమె కాదుగదా !

లస్కరు వంటింట్లోంచి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి తలుపు తీసేడు.

తను వెనుదిరిగి చూచాడు—

ఆమె కాదు.

కాని యీమె ఎవరు ? ఆశ్చర్యం వేసింది

"ఏమండీ?" అని మాత్రం అనగలిగేడు.

ఎందుకో విచలితయ్యె, శూన్యంగా చూస్తున్న ఆమె ముంగురులు రేగిపోయినై. ఆమె బాగా అలసిపోయినట్లుగా కనబడుతున్నది. సంపన్న స్త్రీల సౌందర్యం ఆమెలో ఉట్టిపడుతున్నది.

"మలేరియా ఇన్‌స్పెక్టరు—దత్తుగారు మీరేనాండీ ?"

ఆమె తడబడడం చూస్తే ఎందుకో అపస్వరాలు వినిపించినాయి

"కూర్చోండి! ఫరవాలేదు—నేనే దత్తును —మీ .. రూ ..."

"నేను విశాఖపట్నం నుండి వస్తున్నాను మా అన్నయ్య అక్కడ డాక్టరు. బహుశా మీకు తెలిసే ఉండొచ్చు ప్రయివేటు ప్రాక్టీసు చేస్తున్నాడు జీనన్ నాపేరు జ్యోతి."

ఆమెతో కూడా వచ్చిన సంతులు హొటల్లో సర్వరు వెళ్లిపోయాడు.

లస్కరు తెచ్చిన కాఫీ ఆమె త్రాగుతూంటే పెదవులు కదులుతున్నాయి. దత్తు మనసు అంతా అయోమయంగా ఉంది. ఏదో అడగాలని తొందర పడుతున్నాడు.

ఇంతలో ఆమె కాళీ కప్పు బల్లమీద పెడుతూ—

"మీకు వేణి అనే అమ్మాయితో పరిచయమున్నదా ?" అనడిగింది.

"నేనిద్దరం వివాహం చేసుకోబోతున్నాం"

ఆమె వొంచిన తల ఎత్తలేదు

"క్షమించండి—మీతో యీ విషయం ఎలా చెప్పాలో తెలియటంలేదు మీ వే..ణి"

"ఊ! వేణి!"

"ఆసుపత్రిలో ఉంది"

"వేణి ఆసుపత్రిలో ఉందా? ఏమైంది?

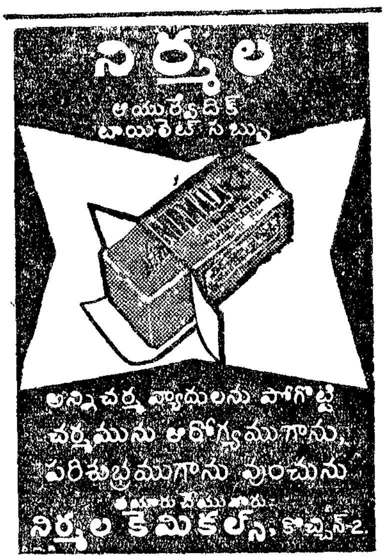

ఏజంటు ... విజయవాడ—1.

ఇవి చదివేరా?

విద్యాదర్శిని - మీ పిల్లల బాగుకు పనికివచ్చే కొన్ని వందల ఉపయోగ విద్యా వివరాలు రూ.5-00

చేతిపనులు - దనసంపాదనకు పనికివచ్చే అనేక వందల మంచిసరుకులుచేసే సులభ మార్గాలు రూ.3 50

మంత్ర శక్తి-మీకోర్కెలు సిద్ధింపజేసే అనేకమంత్రాలు వాటి గొప్పరహస్యాలు, సాదన మారాలు రూ 3 50

జీవిత రహస్యాలు - మీదాంపత్యసుఖానికివెంటనే తెలుసుకోదగ్గ అనేక కామ సూత్రాలు రూ 3 50

యువతి - స్త్రీలనుగురించి తెలుసుకోదగ్గ అనేక మంచి కుతూహల విషయాలు రూ 3 50

సంతానము - అవసరం లేనపుడు గర్భం రాకుండా 60 నవీన సులభ మార్గాలు రూ 3 50

పోస్టుఖర్చులుచితం దేశసేవ ప్రచురణలు ఏలూరు ఆంధ్రకు వ్రాస్తే వి పి పోస్టుద్వారా పంపబడును

పండిత
డి గోపాలాచార్యులువారి
జీవామృతం
ఆరోగ్యానికి బలానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17

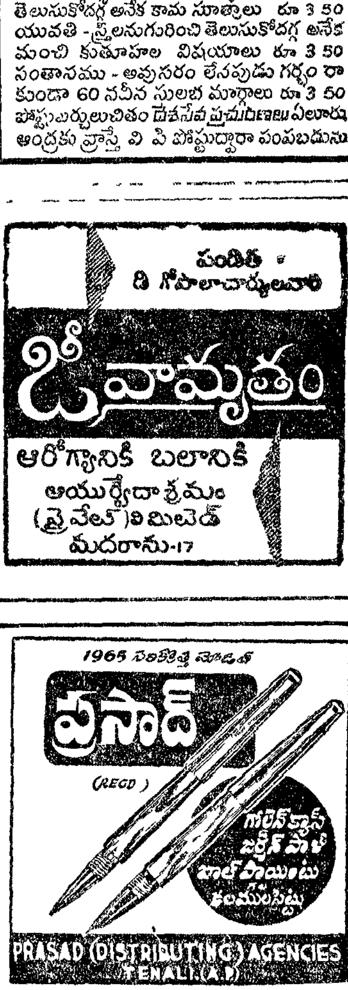

శిలాలే ప్రాణాలు

...లు. ఎందుకు మా రలా వచ్చారు? చెప్పండి. ప్లీజ్. దయచేసి నన్ను బాధించ కండి—అసలు—విషయం ఏమిటో చెప్పండి.'' కుర్చీలోంచి ఒక్కసారి లేచాడు దత్తు.

ఆమెకు భయం వేసింది. తడబడుతూ లేచి నించుంది.

బల్లమీద కప్పు జారిపడి పగిలి పోయింది.

ఎవరూ గమనించలేదు

ఏదో చప్పుడవడంతో ఉన్నారు పరు గెత్తుకుంటూ గదిలోకి వచ్చి పగిలిన ముక్కలు ఏరుతూ నడిగా ఏరటం ప్రారంభించాడు

"మీా రనవసరంగా భయపడుతున్నారు. చిన్న గాయం అయింది. అంతే. ఏమీాలేదు. ఇప్పుడు కోలుకుంటున్నారు

మిమ్మల్ని గురించి కలవరిస్తూన్నది ఆమె బేగ్‌లో దొరికిన ఉత్తరాలనుబట్టి ఆమె మీా దగ్గరకు వస్తూన్నదని గ్రహించాను. అందుకే మిమ్మల్ని తీసుకెళ్ళ డానికి వచ్చాను.''

దత్తు ఏమీా మాట్లాడలేకపోయాడు. కన్నీటిబొట్లు కళ్ళలో కదిలిన్నై.

"ఏమంత్రి మీాకు చెప్పేను. ఆమెకు ప్రమాదం లేదని—మా అన్నయ్యే స్వయంగా చూస్తున్నాడు.''

"అసలు ప్రమాదం ఎలా జరిగింది?''

గతుక్కుమంది జ్యోతి.

గుండె దిటవు చేసుకుంది. ఇంకా వికసించని అడవి మల్లెలకేసి చూస్తూ—

"నా కారువల్లనే— నాదే తప్పు—దత్తు గారు! నాదే తప్పు. మైకంలోనైనా నన్ను అనుభవించా లనుకున్నాడు అనిల్. ఆరోజు —ఆ బ్రాందీ త్రాగటంవల్లనే యీా ప్రమాదము సంభవించింది మీారు క్షమిస్తారనే ధైర్యం నాకులేదు కాలు ఎటుపోతున్నదో తెలియులేదు.

ఎవరో స్త్రీ లింగా నా కారు అద్దం లోంచి కనపడింది సడన్ బ్రేక్ వేసేను. అంతే ఆమె స్పృహతప్పి పడిఉంది. అది రైల్వేస్టేషను దగ్గర అని గ్రహించాను. అప్పుడే జనం రైలుదిగి వస్తున్నారు. ముట్టూ చేరేరు అది తెల్లవారుఝాము అవటంతో ఇంకా పోలీసు లెవరు డ్యూటీలో లేరు వెంటనే ఎవరో ఒకతను ఆమెను నా కార్లో పడుకోబెట్టి నన్ను ఆమెను ఎత్తుకొని దగ్గర కూర్చోమని చెప్పి అతనే డ్రయివు చేసి ఆసుపత్రిలో ఆమెను చేర్పించి మా అన్నయ్యకు కబురుచేసి వెళ్ళి పోయాడు.

తరువాత ఆమెను విశదంగా చూసేను. ఆమెతో దొరికిన పంచీ నా దగ్గరే ఉంది. ఉత్తరాలు చదివితేగాని వివరాలు తెలియ వని చదివేను. ఆమె శిలం మీా కర్పించిం దని తెల్సుకున్నాను. క్షమించండి మీారు యిప్పుడే బయల్దేరి వచ్చేయండి. మా డ్రయివరుతో కార్లో వచ్చాను. వెళ్దాం.''

"శిలం—బ్రాందీ—మైకం'' చెవుల్లో రింగుమన్నాయ్. దత్తు తల పగిలిపోతున్నది.

కారు ఘాట్ గుండా వెళు తూంటే చలి ...ద్రది దత్తుకు. ముందు సీట్లో ... కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు. రాత్రి నిద్రలేదు. జ్యోతి ఏదో ఆలోచిస్తూ నిద్రపోయింది. ఎందుకో కారు ఆగినట్లయింది. ఇద్దరూ కళ్ళు నులుముకుంటూ చూచారు. ఎదురుగా పెద్ద చెట్టు విరిగి కొన్ని గజాల దూర ముతో పడింది డ్రయివర్ సడన్‌బ్రేకు వేసేడు. ఈ కొండచరియల్లో ఏనాడు వేసిన రోడ్డో. క్రిందకు చూసింది జ్యోతి కళ్ళు తిరిగినంతయింది. దూరాన ఎత్తయిన వృక్షాలు, లతలు, పూవులు ఎంతో విచిత్రంగా ఉంది జ్యోతికి చల్లనిగాలి వింతో ఆహ్లాదంగా ఉంది జ్యోతికి. ఫ్లాస్కులో కాఫీ యిచ్చాడు డ్రయివరు. ఇద్దరిమధ్య ఏవిధమయిన సంభాషణలు లేవు. డ్రయివర్ చేతితో ఫ్లాస్కు జారి పడి పగిలింది.

వెనుతిరిగి చూచాడు. డ్రయివర్ రోడ్డుకేసి పరుగెడుతున్నాడు. కారు వెనుక నుంచి ఒక్క ఉదుటున దూకింది చిరుత పులి.

*　　*　　*

కెవ్వుమనే కేకతో నేటి ప్రాణ అనంత వాయువుల్లో కలిసిపోయింది. ఆసుపత్రి దద్దరిల్లింది.

దత్తులేని శాస్త్రి భోరున యేడ్చేడు. విలపించాడు జ్యోతిలేని జీవన్.

బ్రాందీ మైకంలోనైనా కన్నుగప్పి అనుభవించలేకపోయినందుకు ఏడు వ లే క నవ్వేడు అనిల్ మైకంగా.

శిలాలే ప్రాణాలుగా జీవించినా—ప్రాణా లనే తీసింది మరొక శిలపతి. కాదు— కొండజాతి యువ్వని. చిరుతపులి తల విదలు రుతూ—తూలుతూ పాగిపోయింది.

పాపం! చిరుతకేం తెలుసు—పగిలిన కప్పుకు తెలుసు—

అక్క గమనించాడు అన్నారు ●

ఓలక్సు స్పెషల్ వాష్ అన్నావ్—ం